

הריגת אדם מתייסר

שאלה: חולה הנוטה למות וסובל יסורים קשים — מה מותר ומה אסור לעשות בעת הטיפול בו?

תשובה: המחבר מוכיח, שאין האדם בעלים על גופו, אין ביכולת האדם להעריך את חשיבות החיים, וכמו־כן המאבד עצמו לדעת — דינו כרוצח.

המחבר מסיק ומסכם כמה גדרי איסורים והיתרים ביחס לחולה כזה:

„א. לית דין צריך בושש כי מחמת יסורים, אף ביסורים חמורים, לא התיר מאן דהו לקצר חיי החולה ואף בגוסס דינו כרוצח, ואין תוספת היתר כל שהוא בבקשת החולה עצמו המבקש שיטלו נשמתו מחמת יסוריו, ואין לשמוע בקולו, ואפילו בגוסס ממש כך הדין.

ב. להסיר המונע מחולה מותר כנפסק ברמ"א, ויש לעיין היטב בהסרת מכונת לב-ריאה וכיו"ב מחולה, שכן מסתבר כי אין המכונה והסרתה — כדין „הסרת מונע“.

ג. עיון מדוקדק ביותר יש לעיין במכשירים החדשים מה הגדרתם ההלכתית — האם מונעי יציאת נשמה הם או מאריכי החיים שסילוקם כדין רוצח... .

ד. חוב גמור לנסות ולהציל חולה הנתון במצב קשה ואף בגוסס, אם קיים סיכוי רפואי כלשהוא להתזירו לחיים ודאי שמן החובה להצילו, אף בסיכוי אחד מני אלף.

ואם ננקטו צעדים אלו כאשר קיים סיכוי להצלה הרי ההסרה אסורה, גם כאשר מתברר שהחולה מצוי במצב גסיסה מוחלטת.

ה. ... משמע שבגוסס מותר להתפלל על פטירתו המהירה“.

(הרב ש. קוק, תורה שבעל-פה, י"א, תשל"ו, עמ' פ"ב—פ"ח)

מקורות נוספים: ראה ספר אסיא, עמ' 196—197; שם, עמ' 273—276.

— — —